

prima instanță: C. Albu

instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, Gh. Scutelnic

Î N C H E I E R E

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cooperativa de Consum din or. Frunze,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de Consum din or. Frunze împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnița cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 iunie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Cooperativa de Consum din or. Frunze,

c o n s t a ț ă

La 22 ianuarie 2014, Cooperativa de Consum din or. Frunze s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnița cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii Cooperativa de Consum din or. Frunze a invocat că la 14 februarie 2013 inspectorii Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnița: S. Zaharco și A. Știrbul au efectuat un control fiscal la magazinul alimentar, situat în str. Păcii, 4 „a” or. Frunze, ce aparține Cooperativei. Iar, în rezultatul verificării a fost întocmit actul de control nr.3-511032.

Tot la 14 februarie 2013 au fost întocmite: procesul-verbal de ridicare a bunurilor unde este scris că au fost ridicate opt sticle indicate în lista bunurilor sechestrate și care au fost transmise spre păstrare la organul fiscal; actul de sechestru, cu indicarea bunurilor conform listei bunurilor sechestrate în cantitate de 8 sticle; lista bunurilor sechestrate.

La 12 iunie 2013 inspectorul - superior S. Zaharco a efectuat un control fiscal prin metoda verificării tematicе, în urma căruia a întocmit actul nr.3-523801. Iar în baza raportului de constatare tehnico-științifică nr. 3190 din 22 mai 2013, în actul contestat s-a menționat că sus-menționatele timbre de acciz sunt falsificate, deoarece se deosebesc prin modelul-tip a timbrului de acciz, constatându-se încălcarea prevederilor art.123 alin.5 Cod Fiscal de către Cooperativa de Consum din or. Frunze.

La 24 iunie 2013, a fost depusă contestația pe marginea acestui act, dezacordul nr. 2426, care prin decizia nr. 625 din 10 iulie 2013, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ocnița a aplicat pentru încălcarea prevederilor art.262 Cod Fiscal, o amendă în mărime de 50000 lei pentru comercializarea băuturilor alcoolice cu timbre de acciz false.

Nefiind de acord cu decizia emisă, la 07 august 2013, s-a adresat către organul fiscal cu o cerere prealabilă împotriva deciziei, care a fost respinsă prin decizia nr. 806 din 27 septembrie 2013 și adusă la cunoștința contribuabilului la 02 octombrie 2013.

La 19 noiembrie 2013, s-a adresat către Inspectoratul Principal de Stat cu contestație privind anularea deciziilor emise anterior de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ocnița, care prin decizia nr. 540 din 24 decembrie 2013 s-a recunoscut ca neîntemeiată contestația înaintată de către contribuabil din lipsa temeiurilor de modificare sau anulare a deciziei contestate.

Consideră Cooperativa de Consum din or. Frunze că în deciziile emise de către inspectorii fiscali nu s-au luat în calcul și s-au ignorat argumentele expuse de către contribuabil în contestații cărora nu le-a fost dată o apreciere obiectivă și imparțială, deoarece producția alcoolică ridicată de către aceștia de la magazinul care aparține Cooperativei, a fost procurată de la anumiți agenți economici în conformitate cu facturile fiscale, era ambalată și marcată cu timbru de acciz.

Mai menționează că legislația în vigoare nu prevede obligația contribuabilului de a verifica elementele de protecție ale fibrelor de acciz la primirea producției alcoolice în baza facturilor fiscale.

Susține că genul principal de activitate îl constituie comerțul cu amănuntul în magazinele specializate, nu este producător de băuturi alcoolice și nu se ocupă de marcarea a mărfurilor supuse accizelor, iar sticlele ridicate au fost procurate în temeiul contractului de vânzare-cumpărare și a facturilor fiscale. La primirea mărfii a fost verificată doar dacă timbrele de acciz corespund celor publicate pe pagina web a Ministerului Agriculturii și care-va neconformități nu a fost stabilit.

Prin urmare, neștiind despre presupusa falsificare a timbrelor de acciz, Cooperativa realiza producția fără vinovăție, efectuând operațiile comerciale legale.

Solicită Cooperativa de Consum or. Frunze anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat Ocnița nr. 625 din 10 iulie 2013, decizia nr. 806 din 27 septembrie 2013 și decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 540 din 24 decembrie 2013.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ocnița din 11 martie 2014, acțiunea a fost respinsă, ca fiind tardivă (f.d. 171-173).

La 03 aprilie 2014, Cooperativa de Consum or. Frunze a declarat apel.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 10 iunie 2014, a fost respins demersul Cooperativei de Consum or. Frunze, privind administrarea probelor noi în instanța de apel prin audierea martorului (f.d.219).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 iunie 2014, a fost respins apelul declarat de către Cooperativa de Consum or. Frunze și menținută hotărîrea primei instanțe fără modificări (f.d.220-223).

La 22 iulie 2014, Cooperativa de Consum or. Frunze a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea actelor judecătorești contestate cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus la 22 iulie 2014 este declarat în termen.

Cooperativa de Consum or. Frunze în motivarea recursului a indicat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material.

Examinând temeiurile admisibilității recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 07 august 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ocnița, cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ocnița a solicitat ca recursul depus de către Cooperativa de Consum or. Frunze, să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că Cooperativa de Consum or. Frunze, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității

recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cooperativa de Consum or. Frunze, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cooperativa de Consum or. Frunze se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru